задъ могили и задъ хвати
дигръ-думанъ (сьгла) стои надъ нови
свѣтопсъ мига и са къщи
зора съ облакъ като съ рѣзкавы
вьоу закрываха свѣтливо сребърно, срамливо
рѣчь и лѣсъ, зорѣ, сіяние
мысьлъ богъ знай до прѣдзвѣздни
спустно-отъ лисы очерхание
впрѣщь задъ върхъ дыхание
само тайна тамъ свѣтива.

(пикиринъ) 1864. вечр
дек. 31

ако и да съмъ вече старъ ~~съдрътъ~~
повече нѣ азъ отъ младъ
ако ми ся доиграй
скитътръ мне игтаня пойграйдъ
~~хоздъ~~ па пазерице що мие
а играта не сграва
~~та~~ Стани зацо мие тогай
Който иска да ся бие
нека тича той на бой
мене само чашка ты
извъ рукамъ ты гатѝ
съ медовидно вино дай
ако и да съмъ старъ и дрянъ
пакъ щѫ азъ посрѣдъ васъ
да потропамъ като младъ, другъ
(изъ анакреона)

изъ сатиритѣ
тъй я! Каквото що ѝ грозде и яде 70
че билъ оцвѣтанъ Девъ или не
че билъ той мусъ и тича въ бабе
че билъ той шаригавъ, гламавъ диване!
На българскый-тъ "способенъ народъ
безъ непрчинавъ виница тъй народъ

че Изъворникъ станалъ самъ си ся хвали 71
и ся не види какво е тамо
мыслѝ че дига врѣме голѣма
нека си пае; слонъ съ стряхъ шала

Боже налавидъ дали има 72
доголѣмо въ свѣтътъ зло
благородный да гаша
отъ нечестивый-тъ сърдце.